

meste, kryber udenom, kryber i Skjul bagved en Adoptionsbevilling. Og det mener jeg ikke er tilbørligt, navnlig ikke af Hensyn til Barnet, og jeg tror ikke, at det System vilde virke til Gavn; tænk paa alle de Børn, der dog mellem Aar og Dag bliver anerkendt af Moderen og optaget i hendes Hjem.

Saa er der Tale om nogle Stillinger, som Kvinder vil kunne miste, hvis de staa frem og siger: Dette er mit Barn! men som de eventuelt vilde kunne beholde, hvis de kunde faa Lov at adoptere Barnet; jeg tænker her f. Eks. paa Stillinger som Sygeplejerske, Kommunelærerinde, og hvilke andre Stillinger der nu kan være, hvor en Kvinde ikke vil kunne staa frem og anerkende sit Barn og tage det til sig uden eventuelt at miste Stillingen. Jeg vil imidlertid sige som min Mening, at en Kvinde, der sidder i en saadan Stilling og har et Barn udenfor Ægteskab, bliver hverken mere eller mindre moralsk, fordi hun kan tage Barnet til sig og adoptere det. Det er og bliver hendes Barn, hvor meget hun saa adopterer det, men Adoptionsbevillingen vil kun bidrage til at tilsløre og skjule overfor Barnet og overfor Omverdenen, overfor hendes overordnede, at det netop er hendes Barn og ikke et fremmed Barn, hun har taget til sig. Hendes egen Stilling bliver ikke anderledes, hun er ikke hverken mere eller mindre moralsk, fordi hun faar Lov til at adoptere sit eget udenfor Ægteskab fødte Barn, end hvis hun straks staa frem og siger: Det er mit Barn. Det kan være haardt for de Kvinder, hvem det rammer, og som bliver afskediget, fordi de tager deres Barn til sig og anerkender det, men jeg vil alligevel sige, at naar en Kvinde gaar ind i en Stilling, hvor hun ved, det gælder enten—eller, saa maa hun vrage og vælge, og saa maa hun tage Konsekvensen af sine Handlinger. Det er nu en Gang mit Princip.

Saa er der nogle, der siger: Ja, men naar Manden skal have Lov til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn, saa maa eo ipso Kvinden have samme Ret. Vi er nu en Gang inde i det System, der hedder Kvindens Ligestilling med Manden, og skal Manden have Lov at adoptere,

skal Kvinden ogsaa have Lov dertil. Ja men hvorfor skal Manden have denne Ret? Fordi han ikke har de Rettigheder overfor Barnet, som Moderen har. Han er langt daarligere stillet i sit Forældreforhold overfor sit udenfor Ægteskab fødte Barn, end hun er, og derfor har han en Udvej derigennem, at han kan adoptere Barnet med Moderens Samtykke og tage det til sig, hvorimod hun har den langt videregaaende og langt bedre retslige Stilling. Jeg troede oprigtig talt, at naar man arbejder for Kvindens Ligestilling med Manden, er det for at faa Kvinden hævet op i samme Plan som Manden, hvor han stod højere i Retsstilling, men jeg havde aldrig tænkt mig, at man skulde gaa til at nivellere Kvindens Stilling nedad, for at den kan komme i Højde med Mandens. Jeg kan ikke se rettere end, at hvis vi gaar med til at give en Kvinde Ret til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn, gaar vi først og fremmest med til at skabe et kunstigt Forhold ud af et ganske naturligt Forhold mellem Moder og Barn, og dernæst gaar vi som Lovgivere med til at tilsløre og skjule de virkelige Forhold og Sandheden. Og nu spørger jeg Dem, mine Herrer Lovgivere, om det egentlig er det, vi er sat her til at varetage. Skal der ikke være en rød Traad og Logik i alt, hvad vi foretager os her paa Rigsdagen som Lovgivere, og skal vi ikke søge at undgaa at tilsløre og skjule de virkelige Forhold og Sandheden og krybe udenom, hvad saa end Bevæggrunden kan være, og hvor uselviske og hvor gode Bevæggrunde der end kan ligge bagved? Og at det har været Meningen at tilsløre og skjule, fremgaar jo noksom af Landstingets Betænkning, hvor man siger: Der kan være Forhold, der taler for, at en Kvinde skal have Lov til at adoptere sit Barn, f. Eks. hvis hun gifter sig med en anden end den Mand, der er Barnets Fader, og han saa siger: Ja, hvis vi i Forening kan adoptere Barnet, saa kan vi sige, at det er vort Barn, men hvis jeg nu ifølge Loven alene kan adoptere Barnet og min Kone ikke kan adoptere sit Barn, fordi det er hendes, saa kan vi i Fremtiden kun sige: Det er mit — Mandens — Adoptivbarn, hvorimod Konen ikke kan sige andet end: Det er mit Barn og min